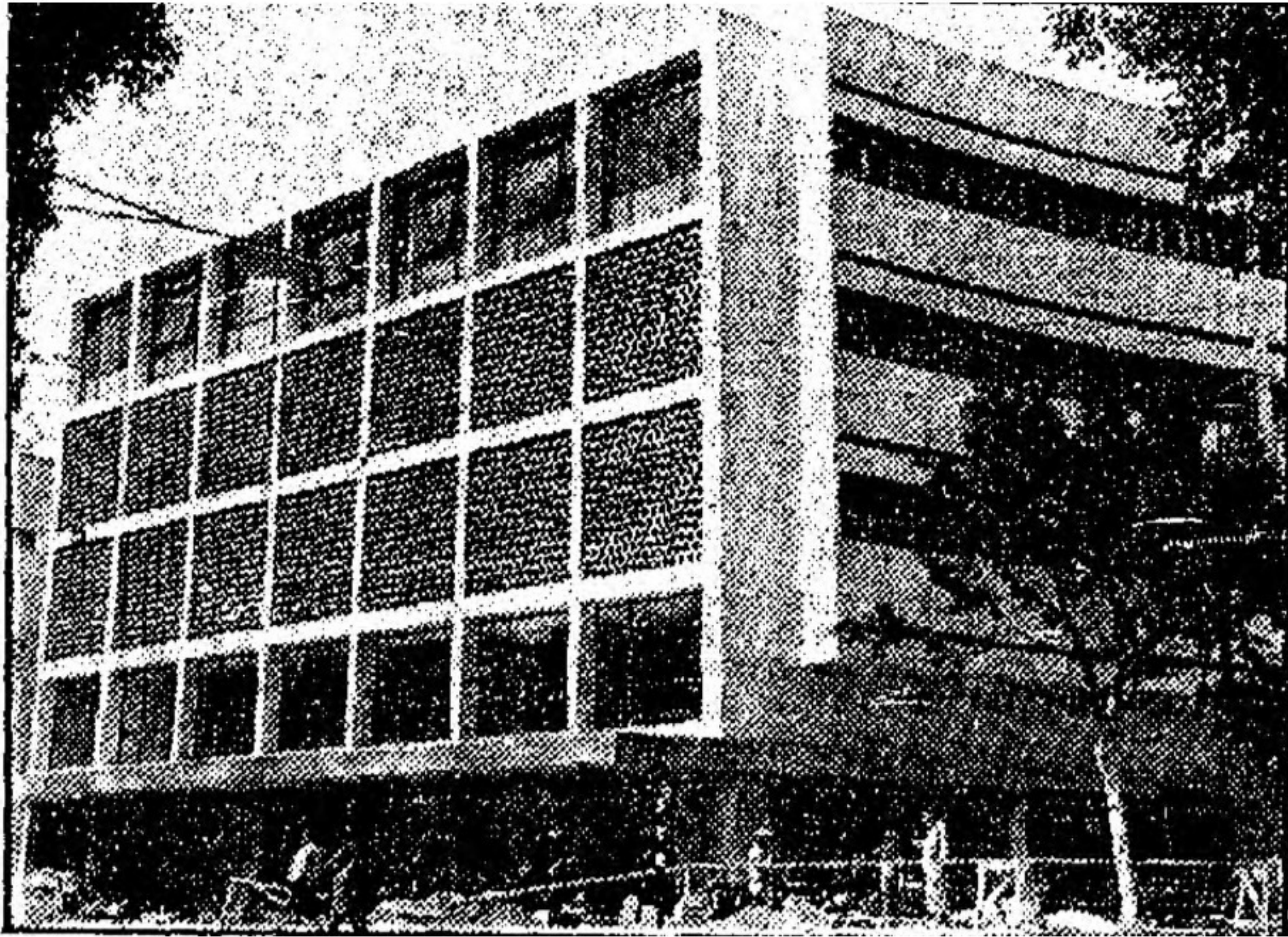

תל־אביב בת ה־50 מקבלת כל־בו חדש

תל־אביב בת החמישים מקבלת אות־בגרות חדש: כל־בו גדול, נוסח בתי המטה באירופה וארה"ב, שיופתח בראשית אפריל. אמנם עדיין זה רחוק מ־גלרי לאפאייטן" או "מייס" המציעים משרוך נעל עד מכונית, ואף לגודל של כל־בו בעיר אירופית בינונית אינו מגיע. ברם, בהשוואה ל־כל־בו" שהכירה ישראל עד כה, זו "מהפכה קטנה".

ברחבות, החצאיות יהיו מלאות, המכפלות גדולות והמחירים מתקבלים על הדעת (ל־משל: שמלה עם סוודר מותאם, המהווה חידוש בארץ, תעלה 42 ל"י). הבדים יהיו מקומיים, אך מדברים גם על בדי חו"ל לשמלות היקרות... בראש המחלקה העמדה גב' הנוך, ציירת־אופנה ישראלית שהשתל־מה בארה"ב.

הגיל, המזונה

קומה ג' תכיל הלבשה קלה לנשים ומח־לקה מיוחדת ל־גיל המעבר" המזונה אצלנו: מלבושים לבנות 12—16, שיצאו כבר ממח־לקת הילדים וטרם הגיעו למחלקת הנשים, עם חצאיות תחתוניות החביבות בגיל זה, שמלות נשף לבנות 14 וכו'. הקומה הרביעית תכיל בדי רפוא, וילונות וצרכי נסיעה וכן סלון רהיטים — שיערוך חדרוֹכות של רהוט עממי ומעל־לעממי. למחלקה צורף ארכיטקט שאפשר להזמין הביתה על מנת להתאים את הרהוט לדירה. כן ישנה מח־לקת תקליטים עם אפשרות האזנה במקום. הקומה החמישית נועדה למשרדים והמח־תף הגדול של הבנין — לאחסנה, דקורציה ופוליטורה. ממלכה שלמה.

הכל־בו — שהקים המהנדס לנגר — מ־צויד במזוג אויר מלא וחמימו, במעלית מהירה לשלושים איש (תכנון אמנם גם מדרגות נעות, אבל המפעל שייצרן פשט את הרגל...) ומעלית־מצא שתוריד את הס־חורות למרתף ותעלה לקומות השונות. רמ"קולים ישרו לקהל מוסיקה והודעות על מכירות מיוחדות, הרצפות מרופדות שטי־חום והתקרות מונעות רעש. הקיר הפנימי בבנין מקושט פרסקו צבעוני של ז'אן דוד: גרפיקאי מיוחד מונה על חלונות הראווה שגם בגודלם ובמספרם אין בינתיים מתחרה בעיר.

חיפה ובאר שבע בתור

הכל־בו חושב להגיע למחזור של 6000—8000 נפש ליום ויפעל כשיטת מכירה עצמית. ינהלו מה הלפרין, עולה שנהל רשת כל־בו בפולין והרצה בבית הספר למנהלי עסקים שם. בכל קומה יהיה מנהל שידריך את הלקוחות ורשת איתות צבעונית תקשר בינו לבין המנהל הכללי, גם הזבנים — שמדיהם שונים בכל מחלקה (מדי הזבניות לגברות יהיו בטרקו, צבע העונה) — הם לקצועיים ונבחרו בין מאות מועמדים. חל־קם עבר קורס מיוחד.

כל־בו דומה — ששטחו הכללי יהיה גדול מבת־אביב, אם כי יתנוסס לגובה שלוש קומות בלבד — יפתח בחיפה וכן בבאר־שבע. שם יהיה הבנין הגדול "שב" עיר. כך משתלשלת ההסתדרות" גם על שטח ווקמעותאית ה"בורגנית"... אלא שי־התחרות במסחר הפרטי מסוכנת פחות מ־שניתו לדמות: עם כל החידוש שבכל־בו ענק, הצבור שלנו רגיל לחנויות הקטנות המאפשרות מיקוח, גילוי "מציאות" ורכי־שת מוצרים אקסקלוסיביים יותר.

תקופה וינשטוי

מעגין ואופיני — שהכל־בו נפתח על ידי "המשביר המרכזי" דוקא — מי שדגל עד כה בעממיות וצנע. "אנו הולכים עם הת־פתחות הארץ"... טוען היום "המשביר". שי־עזב את העקרונות ה"מעמדיים". רק המחיר, רים, מבטיח "המשביר", ישארו זולים ב־10—50 אחוז מאשר בחנויות פרטיות (אגב, "המשביר" שנהג עד כה לקנות מספקים, יבצע עתה את ההזמנות בעצמו).

הכל־בו — שמקומו אסטרטגי ביותר, ב־כיכר צינה דיזנגוף — כולל חמש קומות ושטחו מעל לאלפיים מ"ר. בקיץ יפתח במרתף של קולנוע "חן" הסמוך גם סר־פרמרקט למזון של "המשביר" — ושניהם יחד יספקו באמת חלק ניכר ממצרכי ה־בית והמשפחה. הכל־בו חושב גם להוציא קטלוג לקניות־במשלוח.

מד יהיה בכל קומה

בקומת הקרקע של הבנין תהיה מחלקה לנעליים וכלי־טבח־ובית — לרבות מכ־שירי גז כבדים, תנורי בשול ופריזידרים, מכונות כביסה ותפירה. קומה ב' נועדה ל־טקסטילים וברים ולהלבשת גברים וילדים. אפשר יהיה להזמין גם חליפות לפי מידה, בחפירה מעולה...

קומת הביניים הנה אטרקציה מיוחדת: היא מציעה קונפקצית נשים מכל הסוגים ולכל העונות — כולל שמלות קרקטיל של "המשביר"; בגדים לבחורות, נשים צעירות, גברות קשישות ובמרוצת הזמן — גם לנשים הוותיקות, המודלים, טוען הכל־בו, יהיו חדישים ומגוונים, מיוחדים ל"המשביר" ולא ייראו בהמונים בחוצות. בראשית כל עונה ייערכו תצוגות אופנה עם דוגמניות, הב־דים יהיו כביסים, מאיכות טובה, וחפורים